

احاطه مقام امامت به عوالم وجودی

ائمة طاهرین (ع) که از گذشته و آینده خبر داشتند و در آبشخوار تشریح قرار گرفته و بر معدن عظمت رسیده و از آب حیات سرمدی آشامیده بودند، به واسطه آن بود که در فوق زمان بوده و ادراک حقیقت نفس خود را که ملازم با معرفت رب است نموده و به درجات اخلاص و خلوص رسیده و در حرم امن و امان حضرت احدیت مقیم بودند.

لذا دیده میشود که هیچگاه کمربند زمان آنان را مقید و محدود نساخت و از پرواز در سدره المنتهی مانع و رادع نگشت و در برابر هر سؤالی در گذشته و آینده و احکام جزئی و علوم کلیه و معارف الهیه، جواب حاضر و پاسخ قاطع عنایت می فرمودند.

سؤالی که از امام میشود، از بدنش میشود یعنی از چشم و گوش و حواس ظاهره او؛ حواس فورا از مثال امام استعلام می کنند و مثال امام با آن سعه و گشایشش از نفس امام و در یک طرفه العین از ملک و ملکوت خبر می دهد.

کما اینکه ما نیز در مذاکرات و سخنان عادی روزمره خود به وسیله جسم و حواس آن با یکدیگر ربط پیدا می کنیم و حواس ما فورا تلگرافی از مثال و ذهن ما می گیرد و ذهن ما از نفس ما اخذ می کند. چشم و گوش و زبان، آلات استخدام ذهن ما و ذهن، صفحه منقش در برابر دیدگان نفس ماست.

چشم، بینایی را به ذهن تحویل می دهد و ذهن حقیقت و واقعیت آن را بدون صورت به نفس می رساند و بالعکس نفس مطلب کلیه را به ذهن تنازل داده و به صورت قالب بندی می کند و ذهن آن را به وسیله جسم و اعضاء آن به خارج منعکس می کند.

در نفس مقدس امام که نفس کلیه و برزخ او که مثال کلیه و در حقیقت قضا و قدر کلیه الهیه هستند، مطلب از این طرز که بیان داشتیم عالی تر و والاتر است و سعه و احاطه دقیق تر و عجیب تر و کلی تر است.

لازمه ارتقا به این مقام، سعه و کلیت است و نسیان جزئیت. کما آنکه برای مردم عادی نیز لازمه ارتقاء به **قیامت**، رفض مناسبات اعتباریه و روابط جزئی متعلقه به این عالم است.

منابع

سید محمد حسین حسینی طهرانی- معاد شناسی جلد 4- صفحه 288-290

کلید واژه ها

ویژگی های امام- نفس- سعه صدر- آگاهی- علم-